

495

UCHWAŁA Nr 295 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 kwietnia 1953 r.

W sprawie zasad bankowej kontroli płac w uspołecznionych gospodarstwach i przedsiębiorstwach rolnych działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

Ustala się następujące zasady bankowej kontroli płac w uspołecznionych gospodarstwach i przedsiębiorstwach rolnych na rozrachunku gospodarczym.

§ 1. 1. Wszystkie uspołecznione gospodarstwa i przedsiębiorstwa rolne, działające według zasad rozrachunku gospodarczego, powinny składać zatwierdzone zgodnie z uchwałą nr 53 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie wzmocnienia kontroli funduszu płac w gospodarce socjalistycznej (Monitor Polski Nr A-15, poz. 210) plany funduszu płac w terenowo właściwym oddziale banku, w którym posiadają rachunek rozliczeniowy.

2. Niezłożenie planu funduszu płac w terminie powoduje utratę w całości lub w części premii, należnej dyrektorowi (kierownikowi) przedsiębiorstwa, głównemu (starszemu) księgowemu oraz pracownikom odpowiedzialnym za sporządzenie planu.

3. Decyzję o utracie w całości lub w części premii wydaje kierownik instytucji nadrzędnej nad zakładem pracy na wniosek kierownika oddziału banku kontrolującego.

§ 2. 1. Banki sprawują kontrolę płac na podstawie:

- 1) zatwierdzonego planu funduszu płac;
- 2) oświadczenia jednostki kontrolowanej, stwierdzającego w odniesieniu do robotników dane dotyczące planu funduszu płac oraz stopnia jego wykonania, a podpisanego przez kierownika zakładu i głównego (starszego) księgowego;
- 3) oświadczenia jednostki kontrolowanej, stwierdzającego w odniesieniu do pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych stopień wykonania planowych zadań oraz dane dotyczące planu funduszu płac i jego wykonania, a podpisanego przez kierownika zakładu i głównego (starszego) księgowego.

2. Banki upoważnione są do sprawdzania prawidłowości i rzetelności przedkładanych dokumentów, jak również badania przyczyn ewentualnych uchybień w zakresie wypłacanych wynagrodzeń.

§ 3. 1. Wydanie przez bank jednostkom kontrolowanym do ostatecznego rozliczenia środków płatniczych na wypłaty wynagrodzeń robotników może nastąpić na podstawie oświadczenia, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, do wysokości planowanego funduszu płac na dany okres.

2. Wydanie przez bank jednostkom kontrolowanym środków płatniczych na wypłatę części wynagrodzeń pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych, niezależnej od stopnia wykonania zadań produkcyjnych, może nastąpić na podstawie oświadczenia, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3, jedynie do planowanej wysokości tej części funduszu płac. Wypłata części funduszu płac zależnej od wykonania zadań, tj. premii, następuje do planowanej wysokości na podstawie oświadczenia stwierdzającego wykonanie zadania (§ 2 ust. 1 pkt 3).

3. Jeżeli zapotrzebowane do wypłaty środki na płacę przewyższają wysokość środków wynikających z wyliczenia zgodnie z ust. 1 i 2, wówczas wypłaty zapotrzebowanych środków dokonywane być mogą:

- 1) w przypadku gdy przekroczenie znajduje pokrycie w nie wykorzystanym funduszu płac poprzedniego miesiąca danego kwartału — na podstawie decyzji dyrektora bądź kierownika oddziału banku;
- 2) w przypadku pierwszego przekroczenia miesięcznego funduszu płac, które nie znajduje pokrycia w nie wykorzystanym funduszu płac poprzedniego miesiąca danego kwartału — na podstawie decyzji dyrektora bezpośredniej jednostki nadrzędnej;
- 3) w przypadku następnych przekroczeń miesięcznego funduszu płac w danym kwartale lub przekroczenia kwartalnego funduszu płac — za zgodą właściwego ministra.

§ 4. Brak dowodu stwierdzającego zgodę właściwego ministra w przypadku określonym w § 3 ust. 3 pkt 3 powoduje odmowę wypłaty, o czym oddział banku zawiadamia natychmiast telegraficznie centralę banku, która z kolei zawiadamia bezzwłocznie właściwego ministra.

§ 5. 1. Właściwi ministrowie mogą zezwalać na wypłatę środków na pokrycie przekroczeń wymienionych w § 3 ust. 3 pkt 3.

2. Zezwolenie polecające wypłatę na pokrycie przekroczeń funduszu płac, o którym mowa w ust. 1, może być:

- 1) ostateczne, tzn. legalizujące stwierdzone przekroczenie;
- 2) przejściowe, tzn. odraczające jednorazowo do następnego terminu wypłaty sankcję bankową wstrzymania części wynagrodzenia stanowiącej przekroczenie funduszu płac w danym kwartale.

3. Zezwolenia ostateczne legalizujące przekroczenia właściwi ministrowie przesyłają do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, podając w uzasadnieniu decyzji przyczyny stwierdzonego przekroczenia oraz środki zmierzające do likwidacji dalszych przekroczeń. Zezwolenie ostateczne może być udzielone przez właściwego ministra tylko pod warunkiem pokrycia — w ramach ogólnego planu — funduszu płac resortu na dany kwartał. W przypadku gdy przekroczenie nie mieści się w granicach kwartalnego planu funduszu płac, zezwolenie ostateczne wymaga zgody resortowego wiceprezesa Rady Ministrów.

4. Odpis wymienionego w ust. 3 zezwolenia ostatecznie legalizującego przekroczenie właściwi ministrowie przesyłają do banku kontrolującego. Odpis ten stanowi dla banku podstawę do wydania środków płatniczych na pokrycie zalegalizowanej kwoty przekroczenia funduszu płac.

5. Zobowiązuje się właściwych ministrów, o ile wydali bankowi zezwolenie przejściowe (ust. 2 pkt 2), aby przesłali w terminie przed następną wypłatą zezwo-

lenie ostateczne legalizujące przekroczenia funduszu plac w trybie podanym w ust. 3 i 4.

6. Nieprzesłanie przed następną wypłatą zezwolenia ostatecznego legalizującego przekroczenia do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego a odpisu do banku kontrolującego zobowiązuje bank do potrącenia przy następnej wypłacie poborów kwoty nie zalegalizowanej.

§ 6. Bank obowiązany jest do dokonania wypłat na plące jedynie w terminach wypłat, ustalonych obowiązującymi przepisami.

§ 7. Właściwi ministrowie mogą przenieść udzielone im w niniejszej uchwale uprawnienia jedynie na podsekretarza stanu.

§ 8. Tryb postępowania przy wykonywaniu bankowej kontroli plac, ustanowionej niniejszą uchwałą, ustali instrukcja wydana przez Bank Rolny. Instrukcja ta podlega zatwierdzeniu przez Ministra Finansów.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów oraz Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

495

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 16 kwietnia 1953 r.

w sprawie organizowania oraz kontroli ćwiczeń praktycznych, odbywanych przez studentów szkół wyższych na obozach terenowych lub w gospodarstwach doświadczalnych szkół wyższych, podległych Ministrowi Szkolnictwa Wyższego.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zadaniem ćwiczeń praktycznych, prowadzonych przez pracowników nauki na obozach terenowych lub w gospodarstwach doświadczalnych szkół wyższych, jest pogłębienie wiadomości teoretycznych oraz zapoznanie studentów z metodą i techniką łączenia tych wiadomości z pracą zawodową.

§ 2. Ćwiczenia praktyczne organizowane są bezpośrednio przez poszczególne szkoły wyższe w ramach przyznanych na ten cel w budżecie szkoły kredytów:

- 1) na obozach terenowych,
- 2) w gospodarstwach doświadczalnych szkół wyższych.

§ 3. Rodzaj i czas trwania ćwiczeń praktycznych wymienionych w § 2 określają plany studiów oraz programy poszczególnych kierunków studiów.

§ 4. Ćwiczenia praktyczne na obozach terenowych, prowadzonych przez poszczególne szkoły, oraz w gospodarstwach doświadczalnych organizuje dziekan właściwego wydziału.

§ 5. Rektor na wniosek dziekana wyznacza spośród pracowników nauki kierownika ćwiczeń praktycznych, odpowiedzialnego za przygotowanie ćwiczeń i kierowanie nimi.

§ 6. Do obowiązków kierownika ćwiczeń praktycznych wymienionych w § 2 należy:

- 1) współdziałanie w opracowaniu preliminarza wydatków na następny rok budżetowy;
- 2) opracowanie projektu regulaminu ćwiczeń praktycznych i życia obozowego;
- 3) zaznajomienie studentów z programem i regulaminem ćwiczeń praktycznych oraz poinformowanie ich o obowiązkach w czasie odbywania ćwiczeń;
- 4) zaznajomienie studentów z przepisami o tajemnicy służbowej, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz o socjalistycznej dyscyplinie pracy;
- 5) nadzorowanie przebiegu ćwiczeń praktycznych zgodnie z programem i regulaminem, oraz kontrolowanie prowadzonych przez studentów dzienników praktyk;

6) zapewnienie organizacji wyżywienia i zakwaterowania studentów w okresie odbywania ćwiczeń praktycznych;

7) opracowanie sprawozdania końcowego z przebiegu ćwiczeń praktycznych;

8) przedstawienie właściwym profesorom — zgodnie z przepisem § 28 ust. 3 regulaminu studiów pierwszego stopnia i studiów jednolitych w szkołach wyższych — wniosków o zaliczenie studentom odbytych ćwiczeń praktycznych.

§ 7. Do obowiązków dziekana należy:

- 1) opracowywanie preliminarza wydatków, związanych z przeprowadzeniem planowych ćwiczeń praktycznych;
- 2) zatwierdzanie, po przedyskutowaniu przez radę wydziałową przy współudziale kierowników ćwiczeń praktycznych, projektów programów ramowych ćwiczeń praktycznych, opracowanych przez właściwe katedry;
- 3) zatwierdzanie regulaminu ćwiczeń praktycznych i życia obozowego;
- 4) ustalanie listy studentów kierowanych na ćwiczenia praktyczne, wydanie studentom skierowań oraz spowodowanie punktualnego zgłoszenia się studentów na ćwiczenia;
- 5) przedkładanie rektorowi do zatwierdzenia składu osobowego personelu pedagogicznego dla prowadzenia ćwiczeń praktycznych;
- 6) kontrolowanie przebiegu ćwiczeń praktycznych za pomocą wyznaczonych przez dziekana pracowników nauki;
- 7) opracowywanie ogólnego sprawozdania z przebiegu ćwiczeń praktycznych i przesyłanie go rektorowi szkoły.

§ 8. Studentów wyjeżdżających na ćwiczenia praktyczne do gospodarstw doświadczalnych lub obozów terenowych szkoła powinna ubezpieczyć od wypadku na podstawie przepisów art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.